

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. γ. 3.—
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3,50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν..... 15
264—Γραφεῖον ἑδ. Ἐρμού—264

Ἡ τιμωρία ὑπὸ τοῦ Θεοῦ δὲν εἶναι ἄμεσος οὐδὲ ταχεία· εἶναι ὅμως βεβαία καὶ δικαία· πολλάκις βλέπομεν ἀναβολὴν εἰς τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς μετὰ μεγάλης δὲ ὑπομονῆς ἐξασκεῖ τὸ δικαίωμα τοῦτο· ἡ τιμωρία τῶν ἀμαρτωλῶν ἐπέρχεται μετὰ χρόνον πολὺν καὶ μετὰ συζήτησιν. Αἱ πληγαὶ τῆς Αἰγύπτου παρέχουσι παράδειγμα τῆς θείας κρίσεως. Δὲν ἐστάλησαν ἀνευ προηγουμένης εἰδοποιήσεως· βαθμηδὸν δὲ ἤυξανον κατὰ τὴν δριμύτητα· εἰς τινὰς ἐξ αὐτῶν τὰ μᾶλλον ἀξία περιφρονήσεως καὶ ἀπεχθῆ ἀντικείμενα ἐχρησίμευον ὡς ὄργανα· ἐγένετο διάκρισις μετὰ τῶν λαῶν τοῦ Κυρίου καὶ τῶν Αἰγυπτίων. Παρέχεται ἐπομένως καιρὸς καὶ μέσα τοῖς ἀμαρτωλοῖς νὰ ζητήσωσι τὴν ἐπιείκειαν τοῦ Θεοῦ πρὸς ἀποσόβησιν τῆς τιμωρίας. Πολλοὶ ὅμως θεωροῦντες τὴν βραδύτητα ὡς ἀπαλλαγὴν ἐπιμένουσιν εἰς τὴν παράβασιν τραχύνονται ὁσημέραι καὶ ἐπισύρουσιν εἰς ἑαυτοὺς ἄφευκτον καὶ δικαίαν τὴν τιμωρίαν. Οἱ Ῥωμαῖοι ἄρχοντες ὁσάκις ἐξέδιδον ἀπόφασιν κατὰ τινος πρὸς μαστίγωσιν εἶχον πρὸ αὐτοῦ δέμα ράβδων, δεδεμένων διὰ πολλῶν κόμβων, τοῦτο δὲ ὅπως ἐνῶ ὁ ραβδοῦχος ἔλυε τοὺς κόμβους, τὸ ὁποῖον ἔδει νὰ πράξῃ μετὰ διαταγῆν, ὁ δικαστὴς ἔβλεπε τὴν συμπεριφορὰν τοῦ ἐγκληματίου, ἐὰν οὗτος μετενόει διὰ τὸ πταίσμά του, καὶ ἐδείκνυε ἐλπίδα διορθώσεως, ὅπως ἀνακαλέσῃ τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ ἢ μετριάσῃ τὴν ποινὴν. Ἡ θεία λοιπὸν δικαιοσύνη καὶ τιμωρία ἔχει πλὴν τούτων καὶ τὸ προσὸν τοῦ νὰ ἡ δικαία καὶ λίαν ἐπιεικὴς παρά πάντων δὲ ἀναγνώριζεται ὡς τοιαύτη.



Ο ΝΕΟΣ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΡΩΣΙΑΣ

Ὁ νέος πρωθυπουργὸς τῆς Ῥωσικῆς Αὐτοκρατορίας στρατηγὸς Ἰγνάτιεφ (Νικόλαος Παύλοβιτς), υἱὸς τοῦ στρατηγοῦ Παύλου Ἰγνάτιεφ, τοῦ ἐπὶ πολλὰ ἔτη διατελέσαντος προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς τῶν ὑπουργῶν, ἐγεννήθη ἐν Πετροπόλει τῇ 29 Ἰανουαρίου 1832. Τὰς πρώτας αὐτοῦ σπουδὰς ἐποίησατο ἐν τῇ στρατιωτικῇ ἀκαδημίᾳ τοῦ Νικολάου ὅθεν ἐξεληθὼν τῷ 1849 διορίσθη ὑπολοχαγὸς τῆς αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶς, ταχέως δὲ διεληθὼν τοὺς βαθμοὺς τῆς στρατιωτικῆς ἱεραρχίας προήχθη τῷ 1853 εἰς ὑποστράτηγον, καίπερ τὸ 26ον τῆς ἡλικίας αὐτοῦ μόνον ἔτος διέτρεχε. Κατὰ τὸν Κριμαϊκὸν πόλεμον διορίσθη διοικητὴς στρατιωτικοῦ σώματος ἐνεργούντος ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τῆς Βαλτικῆς, τῷ δὲ 1857 κατὰ σταθεὶς στρατηγὸς διορίσθη ἀρχηγὸς τῆς κατὰ τῆς Χίβας καὶ Βουχάρας ἐκστρατείας, ἣν εὐδοκίμως διαπεράνας γενικὸν ἐφέλικυσεν τὸν ἔπαινον καὶ τὰς ἀνευ-

παντός κακού. Είτα εξήγαγεν ολίγον χρῆμα και ἔδωκε εἰς αὐτὸν χάριν τῆς ὀδοιπορίας, ἀσπασάμενοι δὲ ἀλλήλους και κλαίοντες ἀπεχωρίσθησαν.

Μετ' οὐ πολὺ ἀφίκετο εἰς τὴν πόλιν τοῦ Ἑξέτερ. Ἐπῆγεν εἰς τὴν καθεδρικὴν ἐκκλησίαν περιεπλανᾶτο δὲ εἰς τὰς ὁδοὺς εἰσῆλθεν εἰς τὰ μαγαζία ἀλλὰ πρὸς ὅσους ἀπετάθη τὴν ἡμέραν ἐκείνην οὐδεὶς εἶχε ἐργασίαν δι' αὐτόν. Ἐπὶ τέλει εὐρέθη ἰστάμενος πρᾶ

ἠδύνατο νὰ πορισθῇ γνώσεις ἐκ τῶν βιβλίων, θὰ καθίστατο ἄξιος θέσεως ἡμέραν τινα ἐν τῷ καθεδρικῷ ναῷ. Ἦτο ἀπλὴ σκέψις και τάχως παρῆλθε τῆς διανοίας του. Ἄνεχώρησεν ἀπὸ τοῦ Ἑξέτερ και ὠδοιπόρησεν ἐφ' ἱκανὸν διάστημα ἕως οὗ ἀφίκετο εἰς Ὁξφορντ. Οὐδένα ἐκεῖ ἐγίνωσκεν. Ἀλλὰ διελθὼν διὰ τοῦ Ἑξέτερ ἠρώτησεν ἐν τῷ ἐκεῖ Κολλεγίῳ ἐὰν εἶδοντο νεανίαν τινα ὡς αὐτὸν νὰ ἐργασθῇ δι' αὐτούς.



Ὁ παῖς τοῦ μαγειρείου.

παραθύρῳ τινι βιβλιοπώλου θεωρῶν τὰς σειρὰς τῶν βιβλίων. Τὴν στιγμὴν ἐκείνην, ἀνοψῶσας τοὺς ὀφθαλμοὺς εἶδεν ἐν μιᾷ στιγμῇ τὸν καθεδρικὸν ναὸν, ἡ σκέψις δὲ ἀμέσως διεσῆλθεν εἰς τὸν νοῦν του ὅτι ὑπῆρχε σχέσις τις μεταξὺ τῶν βιβλίων τούτων και τοῦ καθεδρικοῦ ναοῦ. Ἐὰν ἐκεῖνος, καὶ τοὶ πτωχοί,

Και πράγματι ἐχρειάζοντο νεανίαν τοιοῦτον και τὸν μετεχειρίσθησαν εἰς καθαρισμόν τῶν μαγειρικῶν σκευῶν, περονίων, μαχαιρίων, εἰς στίλβωσιν ὑποδημάτων και ἐν γένει ὡς βοηθὸν ἐν τῷ μαγειρείῳ.

Ὁ Ἰωάννης ἦτο πιστὸς ὑπηρέτης και ταχέως ἐκτίσαστο τῆς εὐνοίας πάντων τῶν ἐν τῷ κολλεγίῳ. Ἐπειδὴ

δὲ εἶχε πλείστας ὥρας ἀναπαύσεως κατέγινεν εἰς τὴν ἐκμάθησιν τῆς Λατινικῆς και Ἑλληνικῆς. Προυκάλει δὲ τοὺς ἀστεϊσμοὺς τῶν διδασκάλων βλέπόντων αὐτὸν νὰ ἀναγινώσῃ ἐν τῷ μαγειρείῳ. Ἀλλὰ μετ' οὐ πολὺ ἐπαυσαν οὗτοι τοὺς ἀστεϊσμοὺς και ἐπλησίασαν αὐτὸν και εἶδον ὅτι μόνος ἄνευ ἄλλης βοηθείας κατάρθωνε νὰ ἀναγινώσῃ τὸν Ὅμηρον και τοὺς Λατί

ἐν ᾧ ὑπῆρτεσεν ὡς βοηθὸς τοῦ μαγειροῦ. Κατὰ τὸ τέλος τοῦ χρόνου ἐκείνου ἐγένετο ἐπίσκοπος τοῦ Βέρσεσδερ, και τότε ἀπεδείχθη ἡ ἀλήθεια τῆς σκέψεως ἧτις διεῆλθε διὰ τοῦ νοῦς αὐτοῦ παρὰ τῷ παραθύρῳ τοῦ βιβλιοπωλείου τοῦ Ἑξέτερ, ὅτι ὑπῆρχεν ὁδὸς διὰ τῶν βιβλίων πρὸς ἀπόκτησιν θέσεως ἐν τῷ καθεδρικῷ ναῷ.



Ὁ Λιτρεῖ.

νοὺς ποιητάς. Τότε δὲ οἱ διδάσκαλοι τὸν ἀπεμάκρυνον τοῦ μαγειρείου και τὸν ἔθεσαν ἐν ταῖς τάξεσιν, και ἐγένετο εἰς τῶν πρώτων μαθητῶν δι' ὃν ἐσεμνύοντο. Μετ' οὐ πολὺ ὁ Ἰωάννης ἐγένετο διδάσκαλος τῆς θεολογίας, ἐπὶ δὲ εἴκοσι ἐπτὰ ἔτη εἰργάζετο ὡς διδάσκαλος και συγγραφεὺς βιβλίων ἐν τῷ κολλεγίῳ.

Ὁ ἐπίσκοπος Πριδὼ οὐδέποτε ἠσχύνθη ἐπὶ ταῖς δοκιμασίαις αὐτοῦ. Ἐφόλαξε τὰ δερμάτινα ἐνδύματα ἐν οἷς ἀπῆλθε τῆς οἰκίας τοῦ πατρός του μέχρι τοῦ γήρατος αὐτοῦ. Ἐπεθύμει νὰ ἐπισκέπτηται τὸ χωρίον ἐν ᾧ ἐγεννήθη, μεγάλως δὲ ἠγάπα τοὺς γονεῖς του, και οὐδέποτε ἐπαύσατο δεικνύων σεβασμὸν πρὸς αὐτούς.

Ηγάπα να πιστεύη ότι η προσευχή της μητρός του έτελεσφόρησεν τὰ συμβάντα δὲ τοῦ βίου αὐτοῦ τὰ τε εὐτυχῆ καὶ δυστυχῆ πάντοτε ἀπέδιδεν εἰς τὴν θεϊαν Πρόνοιαν.

Η ΕΞΕΓΕΡΣΙΣ ΤΗΣ ΣΥΝΕΙΔΗΣΕΩΣ

Ἐτελεύτησεν ἄρτι ἐν Παρισίοις εἰς τῶν διαπρεπεστάτων σοφῶν καὶ συγγραφέων τῆς Γαλλίας, ὁ Λιττρέ, ἀνὴρ μέγα ἐν τῷ ἐπιστημονικῷ κόσμῳ κτησάμενος κύρος ἕνεκα τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ. Ἀνῆκε εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Αὐγούστου Κόντ ιδρυθεῖσαν σχολὴν τῆς θετικῆς φιλοσοφίας (*philosophie positiviste*) μετὰ πολλοῦ ζήλου υπερμαχίας τῶν δογμάτων αὐτῆς. Ἦτο ἀβάπτιστος, ἄθεος· περιεφρόνει καὶ ἐνέπαιζε τὴν θρησκείαν τοῦ ἐπὶ τοῦ Γολγοθᾶ σταυρωθέντος ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ κόσμου. Ἄλλ' ὀλίγας ἐβδομάδας πρὸ τῆς τελευτῆς αὐτοῦ τὸ πνεῦμα τοῦ διαταράσσεται ὑπὸ μελαγχολικῶν σκέψεων· ἐξηγήθη ἡ συνείδησις αὐτοῦ καὶ κατεῖδε τὸ βάρβαρον εἰς ὃ ἐξώθειτο· ἐπίστευσεν τότε εἰς τὴν μέλλουσαν ζωὴν καὶ εἰς τὴν ἀνταπόδοσιν, ἣν τῶς πεισμώνως ἤρνεϊτο. Προσκαλεσάμενος ἱερέα ἐξωμολογήθη, τὴν δὲ προτεράϊαν τοῦ θανάτου αὐτοῦ βαπτισθεὶς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ ἐκοινωνήσας τῆς θείας εὐχαριστίας. Ἐδεήθη τοῦ Θεοῦ νὰ συγχωρήσῃ τὰς ἁμαρτίας αὐτοῦ καὶ μετὰ συντριβῆς καρδίας ἐπεκαλεῖτο τὸ ὄνομα τοῦ Λυτρωτοῦ, ὃν ἐν τῷ βίῳ περιεφρόνει· τὸ ὄνομα δὲ τοῦτο προφῶρων παρέδωκε τὸ πνεῦμα εἰς τὸν πλάστην. Μέγα τὸ ἔλεος τοῦ ὕψιστου καὶ μεγάλη ἡ ἐν τῇ καρδίᾳ φωνὴ τῆς συνειδήσεως ἣτις εἶναι ἡ φωνὴ τοῦ Θεοῦ.

Ο ΜΑΡΤΥΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΑΣ

Δὲν εἶναι μυθιστορία εἶναι γεγονός, πιθανὸν ὅμως νὰ μὴ εἶναι μόνον εἰς τὸ εἶδος του. Ὅπως δὴποτε καὶ ἀνέχη τὸ πρᾶγμα διηγηθῆμαι, εἰς ἡκούσα καὶ εἶδον. Ἐκαλεῖτο Δουβιβιέ, παιδίον γενναῖον, πρᾶον ὡς ἀρνίον, ὑπηρετικόν, εὐχαρὶ... Πλὴν τὸ δυστυχὲς ἦν καταβεβλημένον ὑπὸ τινος ἐλαττώματος... Τί λέγω; ὑπὸ ἀληθοῦς μονομανίας...

Οἱ τυπογραφικοὶ χαρακτῆρες κατεργάστουν αὐτὸ, τὸ ὄνειρόν του καὶ ἐξ αὐτῶν ἔτι τῶν θρανίων τοῦ σχολείου ἦτο νὰ ἴδῃ τὸ ὄνομά του τετυπωμένον. Δι' ὃ μόνις ἐξῆλθε τοῦ πανεπιστημίου *alma mater* οὐδὲν σπουδαιότερον εἶχε, εἰμὴ νὰ ῥιφθῆ ὡς ἀπληπισμένον εἰς τὴν φιλολογοίαν.

* *

Δυστυχὲς παιδίον!

Τὸ βλέπω εἰσέτι διατρέχον ὄλα τὰ γραφεῖα τῶν ἐφημερίδων μετὰ τα χειρογράφα του ὑπὸ μάλῃς. Οἱ ὑπὲρταὶ τὸν ἐγνώριζον καὶ ὅτε διέκρινον αὐτὸν εἰς τὰ κάτω τῆς κλιμακῆς ἀνέκραζον·

Ἐ! Κύριε!... ἀνωφελῶς ἀναζητεῖτε!... δὲν εἶναι τις ἐν τῷ γραφεῖῳ.

Ἐκεῖνο ὅμως ἀπαθὲς, ἀποφασιστικόν, πλήρες ἐλ-

πίδος ἀνῆρχετο τὰς βαθμίδας καὶ εἰσδύον ἐν μεγάλῃ βίᾳ εἰς τὸ γραφεῖον ἔλεγε·

— Θὰ προσμείνω τὸν συντάκτην. Τέλος κατήντησε νὰ τὸν θεωρῶσιν ὡς ἐπιπλόν. Ὑπνώτηεν ἐν τινὶ γωνίᾳ ἐπὶ ὀλοκλήρους ὥρας ὑπ' οὐδενὸς παρατηρούμενος· ἐπερίμενε τὸν συντάκτην!

Ἐνίοτε—σπικνιώτατον τὸ τοιοῦτον—ἐλάμβανε ἐπὶ τινὰ στιγμήν ἐλπίδας ἐγένετο δὲ τοῦτο δόσκις τὸ προσωπικόν τοῦ γραφεῖου ἤλασσε. Οἱ νεωστὶ ἐρχόμενοι μὴ γινώσκοντες αὐτὸν ἐδέχοντο ἐνίοτε τί ἐκ τῶν χειρογράφων του ὑπισχνόμενοι εἰς αὐτὸν νὰ τὸ ἀναγνώσῃ.

Δὲν ἐχρηιάζετο πλειότερον διὰ νὰ ἐπανακάμψῃ εἰς τὴν μετριόφρονα κατοικίαν του, λαμβάνων στάσιν ἰδιαιτέραν καὶ καταμετρῶν τοὺς διαβαίνοντας μετ' ὄφρος τοιοῦτον, ὡς νὰ τοῖς ἔλεγε...

Χαίρετε!... Καὶ ἐγὼ ἐπίσης θὰ ἴδω ἴσως αὔριον τὸ ὄνομά μου τετυπωμένον.

* *

Αὕτη ἡ ἐπαύριον δὲν ἐφαίνετο ποτέ!

Πλὴν!... ἀπατώμαι... δις παρ' ὀλίγον νὰ γίνῃ.

* *

Πρῶτον εἰς τινὰ τῶν νεκρογεννῆ των ἐκείνων νησῶν, αἵτινες παραδίδουσι τῷ Θεῷ μετὰ τὸν τρίτον ἀριθμὸν τὸ πνεῦμα, ὅπερ ἡδύνατο νὰ ἔχωσι.

Ὁ ἀτυχὲς Δουβιβιέ μόνις ἐπίστευσεν ὅτι, ἔβλεπε.

Πλὴν ἦτο ἐκτὸς πάσης ἀμφιβολίας, καὶ εἰς εὐτυχίαν ἀνέκφραστον ὅποτε ὁ διευθυντὴς τοῦ φύλλου τῷ εἶπεν·

— Ἐλθετε ἀπόψε νὰ λάβητε τὰς διορθώσεις.

— Τὰς διορθώσεις!... Τὰς διορθώσεις κάτωθι τῶν ὁποίων θὰ εὐρίσκονται τὰ ὀκτὼ ταῦτα στοιχεῖα Δουβιβιέ. Ἐβλεπεν ὄνειρον ἐρηγορῶς, οὕτω τοῦλάχιστον ἐνόμιζε.

ὦ! πόσον ἡ ἡμέρα τῷ ἐφάνη μακρὰ! πλὴν τέλος παρήλθεν αὕτη.

Μόνις ἐφθασε ἡ πέμπτη ὥρα καὶ ὁ Δουβιβιέ μετὰ πάλλουσαν καρδίαν εἰσῆλθεν εἰς τὸ τυπογραφεῖον ἐνθα τῷ ἐνεχείρισαν δύο βράκκη χάρτου ὑγρὰ ἕνεκα τῆς προσφάσεως τοῦ πισστηρίου... Ἐθριάμβευσε...

Δεκάκις ἀνέγνωσε καὶ ἐπανέγνωσε τὸ ἄρθρον του... Εἰκοσάκις ἐγεύθη τῆς εὐτυχίας τοῦ νὰ θαυμάσῃ τὴν ὑπογραφήν του.

Τὴν ἐπαύριον λίαν πρῶτ' ἐπορεύετο εἰς τὸ γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος, ἵνα ζητήσῃ τριάκοντα ἀντίτυπα μετὰ τοῦδε ἀνεκδότου πεζῆς συγγραφῆς του.

Πλὴν... κατήραμένη ἀπάτη ἡ θύρα ἦτο κεκλεισμένη, ἐργάτης δὲ τις τῷ λέγει περιφρονητικῶς.

Τὸ ἄρθρον σας!... Τὸ φύλλον δὲν ἐξεδόθη καὶ δὲν θὰ ἐκδοθῆ διότι, ἐπειδὴ χρεωσποῦσι πολλὰ χρήματα εἰς τὸν τυπογράφον ἀρνεῖται οὗτος νὰ τὸ τυπώσῃ.

Ἡ δευτέρη συγκίνησις του δὲν ὑπῆρξεν ἦττον δριμύτα τῆς πρώτης.

Ἡ πεζὴ συγγραφή του ἐγένετο ἐπίσης δεκτὴ μετὰ

πηγαινοερχομοῦς οὗς πρὸ πολλοῦ ἐβαρύνετο ν' ἀριθμῇ. Τῷ ὑποσχέθησαν εἰς τὸ τέλος τῆς ἐβδομάδος.

Ἦσαν αἱ *Ἠχοὶ τῶν Παρισίων*.

Τέλος ἀνεφάνησαν φέρουσαι μὲν τὸ ἄρθρον τοῦ Δουβιβιέ πλὴν οὐχὶ καὶ τὸ ὄνομά του.

Παραπονήθη.

Καὶ πῶς, λέγει ὁ συντάκτης, δὲν γινώριζετε ὅτι ἐν ταῦθα οὐδεὶς ὑπογράφει;... Ἐὰν τοῦτο δὲν σὰς ἀρέσκει ἀποταθῆτε ἀλλαχοῦ.

* *

Κατέφυγεν εἰς τὴν κατασκευὴν σκούφων. Εὐχάριστον καὶ εἰρηνικὸν ἄσυλον λαμπρυνθὲν ὑπὸ *Jerome Parmot*.

Κατὰ πρῶτον ἐγένετο ὑπάλληλος τοῦ καταστήματος· εἶτα δὲ ἐγκατέστη ἐν αὐτῷ. Ἀμα εἶχεν στιγμήν ἐλευθέραν ἀπέστειλεν εἰς τὰς ἐφημερίδας ἐπιστολάς, ὡς ἦν ἐπόμενον οὐδέποτε δημοσιευόμενας, περὶ τοῦ δεινὸς ἢ δεινὸς ἀντικειμένου. Ἀλλὰ πάλιν ἐγένετο ἐξαιρέσις καὶ ἐν τινὶ φύλλῳ τῆς ἀντιπολιτευσεως κατεχωρίσθη ἐπιστολὴ τοῦ Δουβιβιέ περιέχουσα ἀνακοινώσιν ἀναφερομένην εἰς κατάχρησίν τινὰ τοῦ ἀστυνόμου τῆς συνοικίας του, πλὴν ἀνευ ὑπογραφῆς.

Ἡ διεύθυνσις τῆς ἀστυνομίας ἐταράχθη καὶ ἡ ἐφημερίς παρεκλήθη νὰ γνωστοποιήτῃ τὴν πηγὴν τῆς προσβολῆς ταύτης.

Ἐκτοτε ὁ Δουβιβιέ ἐχαρκτηρίσθη ὡς ὑποπτος μὴ ἀπολαύσας ἐν τούτοις τὴν χαρὰν νὰ ἴδῃ τὸ ὄνομά του τετυπωμένον.

* *

Ἐν τούτῳ τῷ μεταξὺ ἐνουμφεύθη!

Πλὴν κακῶς ἐνουμφεύθη διότι μετὰ ἐν ἔτος εἶχε δίκην περὶ διαζυγίου.

Ἡ ὑπόθεσις προξένησε θόρυβον σκανδαλώδη· πλὴν αὐτὸς ἐσκέπτετο ὅτι τέλος πάντων θὰ ἴδῃ τὸ ὄνομά του τετυπωμένον!...

Μετὰ τινὰ καιρὸν ὁ Δουβιβιέ πιστὸς γενόμενος ἀκλόουθος τῆς δυστυχίας, διήρχετο ἡμέραν τινὰ διὰ τῆς ὁδοῦ τοῦ ἁγ. Ὀνωρίου. Ἐβάδιζεν ἔχων τὴν κεφαλὴν κεκλιμμένην καὶ ἀναπολῶν τὰς συζυγίαις δυστυχίας του, αἵτινες οὐδ' αὐτὰι ἠδυνήθησαν νὰ ἐπιφέρωσι τὴν τόσῃν ποθητὴν δημοσιότητα.

Αἴφνης μέγας θόρυβος τὸν ἐσταμάτησε.

Ἴππος τις ἀφηνιάσας ἔσυρεν ὄχημά τι.

Εἰς τὸ προκείμενον!... Ἴδου· πρᾶξις γενναϊότητος!... Ναί!... ὄρα... ὁ Ἴππος τὸν ἀνατρέπει... τὸ δὲ ὄχημα διέρχεται διὰ τοῦ σώματός του. Ἀστυνομικός τις κλητῆρ ἔσπευσε εἰς βοήθειάν του, ἔλαβε τὸ ὄνομα καὶ τὴν κατοικίαν του.

Αἱ ἐφημερίδες δὲν δύνανται νὰ μὴ ἀναγράψωσι τὸν ἠρωτασμὸν του... Οὕτε αὐτοὺς τοὺς πόνους του δὲν ἤσθαι.

* *

Τὴν ἐπαύριον λίαν πρῶτ' παραγγέλλει νὰ τῷ φέρωσι τὴν ἐφημερίδα τῶν δικαστηρίων, ἣν ἔφερον εἰς τὴν κλίνην του.

Διατρέχει τὰς *Εἰδήσεις*.

Ἴδου!... ἡ καρδία του πάλαι, ὥστε νὰ διαρραγῇ.

Ἀναγινώσκει!...

Χθὲς περὶ τὴν 3 ὥραν μ. μ. συμβάν σοβαρὸν συνέκινεσεν ἅπασαν τὴν συνοικίαν τοῦ ἁγ. Ὀνωρίου. Γενναῖος διαβάτης κατεσυντρίβη θέλων νὰ κρατήσῃ ἵππον ἀφηνιάσαντα. Εὐτυχῆς λογιζόμεθα δυνάμενοι νὰ γνωστοποιήσωμεν τὸ ὄνομα τοῦ ἀτρομήτου τούτου πολίτου. Ὀνομάζεται... Διρυβῶ.

Ἡ ἐφημερίς εἶχε τυπογραφικὸν λάθος... Ἦτο μέγιστον... Ὁ Δουβιβιέ ἐστράφη περὶ τὸ προσκεφάλαιον... Ὅτε ἡ νοσοκόμος τὰν ἐπλησίασεν οὗτος ἦτο νεκρός.

Ἀπέθανε χωρὶς νὰ ἴδῃ τὸ ὄνομά του τετυπωμένον!...

Εἶχον ἄδικον νὰ εἶπω ὅτι ἦτο μάρτυς;

Μετάφρασις Ν. Π. Θ.

ΑΓΩΝΕΣ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

(Συνέχεια ἴδε ἀριθ. 12)

Αὕτη ἡ περίστασις παρέσχεν τὴν ἐλευθερίαν εἰς τὰς γυναῖκας οὐχὶ μόνον νὰ εἰσέρχονται ἀλλὰ καὶ νὰ ἀγωνίζονται.

Ὡς πρώτην τῶν γυναικῶν ἀγωνισθεῖσαν εἰς τούτους τοὺς ἀγῶνας καὶ λαβοῦσαν τὸν διὰ τοῦ ἄρματος στέφανον, ὁ Πausanias (ἐν Λακωνικ. σελ. 222) ἀναφέρει Κνήσκαν τὴν θυγατέρα τοῦ βασιλέως Ἀρχιδάμου, καὶ μετὰ ταύτην ἄλλαι πολλαὶ ἔλαβον τὸν Ὀλυμπιακὸν στέφανον καὶ μάλιστα ἐκ τῆς Μακεδονίας. Εἰσερχόμεθα εἰς τὸν τρόπον καθ' ὃν ἠγωνίζοντο.

Οἱ Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες ἤρχιζον τῇ 10 ἡμέρᾳ τοῦ Ἐκατομβαιῶνος ὡς ἀνωτέρω εἴρηται.

Ὅθεν τὴν ἑσπέραν ἐκηρῦττοντο τὰ ὀνόματα τῶν ἀγωνισθησομένων, καὶ ἀμέσως ἤρχιζον αἱ θυσίαι διαρκούσαι μέχρι τοῦ μεσονυκτίου. Ἐπειτα ἕκαστος ἔτρεχε νὰ καταλάβῃ θέσιν τινὰ ἐν τῷ Σταδίῳ διὰ νὰ βλέπῃ τοὺς ἀγωνιζομένους. Ἀμα δὲ ἐξημέρωνεν πάντες οἱ θεαταὶ εἶχον καταλάβει τὰς θέσεις των, τῶν ἀθλητῶν ὄντων ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ Σταδίου. Τοῦτο ἦτο 600 ποδῶν τὸ μήκος καὶ ἀνάλογον τὸ πλάτος τὸ δὲ σχῆμα αὐτοῦ φαίνεται ὅτι ἦτον ὠοειδὲς καὶ τὸ μὲν μέρος ἐξ οὗ ἐλάμβανον τὴν ἀρχὴν οἱ ἀγωνισταὶ ἐκαλεῖτο Ἀρεσις, Ἰσπληγξ, Βαλθίς καὶ Γραμμῆ, διότι ἦτο σχοινίον τι διαπερόμενον ἀπὸ τῆς μιᾶς ἕως τῆς ἑτέρας ἄκρας τοῦ Σταδίου διὰ νὰ μὴ προτρέξῃ τις καὶ διὰ νὰ ἴστανται πάντες ἐν τῇ αὐτῇ δριζοντείῳ γραμμῇ. Τὸ σχοινίον τοῦτο ἐλύετο ἀμέσως μετὰ τὸν ἦχον τῆς σάλπιγγος. Τὸ μέρος ἐνθα ἔμελλον νὰ φθάσωσι ἐκαλεῖτο Τέρμα ἢ Τέλος ἢ Βατήρ, ἐὰν δὲ φθάνοντες εἰς τὸ Τέρμα κτλ. ἐπέστρεφον τότε ἐκαλεῖτο Νόσσα ἢ Καμπτήρ.

Πανταχοῦ δὲ καθὼς εἰς τὸ Σταδίον οὕτω καὶ εἰς πάντα τὰ μέρη ἐνθα ἐκάθητο θεαταὶ ἦσαν στρατιῶται διὰ νὰ φυλάττωσιν τὴν κοινὴν τάξιν καλούμενοι

παρά τῶν Ἡλείων Ἀλύται, παρά δὲ τῶν ἄλλων Ἐλ-
λίνων Ραβδοῦχοι ἢ Ραβδονόμοι ἢ Μαστιγοφόροι,
Ραβδοφόροι ἢ Μαστιγονόμοι.

Γενομένης δὲ ἡσυχίας καὶ σιωπῆς ὁ κήρυξ ἐκήρυτ-
τεν: «ὁ βουλούμενος ἀγωνίζεσθαι προσελθέτω» ἀμέ-
σως δὲ προσήρχοντο οἱ ἄθληται γυμνοὶ καὶ ἠλειμέ-
νοι δι' ἐλαίου. Ἡγωνίζοντο δὲ οἱ ἄθληται οὐχὶ κατ'
ἰδίαν συμφωνίαν ἀλλὰ κατὰ λαχόν. Ὅθεν εἶχον ἀρ-
γυροῦν ἀγγεῖον, ἱερὸν τοῦ Διὸς τὸ ὁποῖον ἐκαλεῖτο
Κάλπη, ἐν τούτῳ ἔθετον τοὺς λαχόνους, οἵτινες ἦσαν
μικροὶ κύβοι καὶ εἶχον ἐν γράμμα, 2 δὲ εἶχον ταύ-
τὸ γράμμα, τὸ Α. καὶ 2 τὸ Β., ἄλλοι δὲ 2 τὸ Γ. καὶ
καθεξῆς. Καὶ τοῦτο ἐγένετο ἂν ἦσαν ἄρτιοι οἱ ἀγωνι-
σταὶ ἂν δὲ ἦσαν περιττοί, ἔθετον ἐν τῇ Κάλπῃ ἓνα
ἄγραφον λαχόν. Κατόπιν προσήρχοντο οἱ ἄθληται
εἰς τὸν Δία καὶ ἐρχόμενοι κατὰ τάξιν ἐλάμβανον ἓνα
λαχόν καὶ πάλιν ἴσταντο κατὰ τάξιν χωρὶς νὰ ἔ-
χωσι τὴν ἄδειαν νὰ περατηρήσωσι τίνε λαχόν ἔχουσι
καὶ μάλιστα ἴστατο καὶ εἰς τῶν μαστιγοφόρων κρα-
τῶν τὴν χεῖρα τοῦ ἀγωνιστοῦ τὴν ἔχουσαν τὸν λα-
χόν διὰ νὰ μὴ δυνηθῆ τις νὰ ἀναγνώσῃ τὸ γράμμα.
Καὶ ὁ ἔχων τὸν ἄγραφον λαχόν δὲν εἶχεν ἀνταγωνι-
στὴν ὅθεν ἔπρεπε νὰ προσμεῖνῃ διὰ νὰ ἀγωνισθῆ μετὰ
τοῦ νικητοῦ. Ὁ τοιοῦτος δὲ ἐκαλεῖτο Ἐπιδροσ.

Μετὰ ταῦτα ὁ κήρυξ ἀνεγίνωσκε τὰ ὄνόματα καὶ
τὰς πατρίδας τῶν Ἀθλητῶν προσθέτων ἂν εἶχε νὰ
κατηγορήσῃ τινὰ ἐξ αὐτῶν ἢ ὅτι δὲν ἦσαν ἐλεύθεροι
ἢ ὅτι δὲν ἔζων τιμίως. Ἐπειτα ἤγει ἢ σάλπιγγ' ση-
μεῖον ἀπολύσεως τῶν Σταδιοδρόμων οἵτινες ἔτρεχον
μεθ' ὅλης τῆς δυνάμεως αὐτῶν.

Ὁ φθάνων πρῶτος ἐν τῇ προσδιορισμένῳ σημείῳ
ἐνίκα, καὶ τὸ τοιοῦτον τρέξιμον ἐκάλεον Δρόμον.
Ἐὰν δὲ φθάνοντες εἰς τὸ Τέρμα τοῦ Σταδίου, ἐπέ-
τρεπον ὀπίσω ὅπου ἐκίνησαν τὸν ἀγῶνα τοῦτον ἐκά-
λεον Δίαυλον, καὶ τοῦτο πολλάκις ἐγένετο τὴν δευ-
τέραν ἡμέραν.

Ἐὰν δὲ ἔτρεχον ἀπὸ τὴν Ἀρχὴν εἰς τὸ Τέλος
καὶ ἐκείθεν εἰς τὴν Ἀρχὴν δηλ. τὴν Ἄρσιν, πολ-
λοὺς καὶ ἀδιακόπους δρόμους, τότε ὁ Ἀγὼν οὗτος
ἐκαλεῖτο Δόλιχος.

Τὴν δευτέραν ἡμέραν ἐτελεῖτο ἡ ἀματοδρομία εἰς
τὴν ὁποίαν ἐδαπανῶντο μέγιστα ποσὰ χρημάτων,
διότι ἔπρεπε νὰ παρασταθῶσι μετὰ μεγίστης πομπῆς
καὶ μεγαλοπρεπείας. Εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦτον δὲν ἐλάμ-
βανον μέρος οἱ τυχόντες, ἀλλ' οἱ πλουσιώτατοι τῆς
Ἑλλάδος καὶ μάλιστα τύραννοι καὶ βασιλεῖς, ὡς ὁ
Φίλιππος τῆς Μακεδονίας βασιλεὺς, Ἴεραν ὁ τύραν-
νός τῶν Συρακουσῶν, καὶ πολλοὶ ἄλλοι τύραννοι τῶν
Συρακουσῶν. Ἡ ἱστορία ἀναφέρει ὅτι εἰς τὴν τοιαύ-
την περίστασιν ἔλαβε μέρος ὁ Ἀλκιβιάδης (Πλουτάρ-
χου πρὸς Ἀλκιβιάδην) πρὸς ἐπίδειξιν τοῦ μεγάλου
αὐτοῦ πλοῦτου ὅστις ἔφερεν 7 ἀμάξιας μεγαλοπρεπῶς
κατεσκευασμένας ὁμοίας τῶν ὁποίων δὲν ἠδυνήθη νὰ
παρουσιάσῃ οὐχὶ μόνον ἰδιώτης ἀλλὰ καὶ βασιλεὺς ἢ
τύραννος. (ἀκολουθεῖ).

ΑΥΡΑ ΚΑΙ ΘΥΕΛΛΑ

Ἡ αὔρα εἰς τὴν Θυελλαν εἰπέ ποτε σκιρτώσα
«μὲ ἀγαποῦν οἱ ναυτικοὶ
εἶμαι χαρὰ παρθενικὴ
καὶ κόρη μειδιῶσα».

Θωπεύω τρυφερώτατα τὰ ἄνθη καὶ τὰ φύλλα,
τῶν χρουσαλλίδων τὰ πτερά
κάμω τὰ πάντα δροσερά,
τὰς παρειαὶς ὡς μήλα».

«Ἐνθουσιῶ τοὺς αἰοδούς καὶ ψάλλον εἰς τὰ δάση.
δίδω γαλήνην τῆς ψυχῆς,
καὶ τὴν ζωὴν τῆς ἐξοχῆς,
τὸν Πλάστην νὰ δοξάσῃ».

—Καὶ μ' ὄλα ταῦτα τὰ καλὰ καὶ δωρὰ σου τὰ θεῖα,
οἱ ἄνθρωποι ἀμεριμνοῦν,
τὸ θεῖον δὲν εὐγνωμονοῦν
ὡς τὰ μικρὰ στρουθία.

«Ὅταν τὸ πλοῖόν των ἐγὼ πρόκειται νὰ βυθίσω,
τότε ζητοῦν τὴν ἀνοχὴν
καὶ στέλλουν ἄνω προσευχὴν,
λέγοντες «δὺς νὰ ζήσω».

Ἐδῶ δὲν εἶμαι προσφιλεὶς εἰς τοὺς θνητοὺς, ὦ αὔρα
διότι εἶμαι ὀχληρὰ,
ἐγείρουσα τὰ φοβερά
τὰ κύματα τὰ μαύρα.

Μὲ ἀποστρέφονται σκληρῶς οἱ ὄντες εἰς τὰ πλοῖα
μὲ βλασφημοῦν οἱ γεωργοὶ
εἶμαι κ' ἐγὼ κακὴ πληγὴ
εἰς πάντας πολεμῖα.

Πλὴν ἀρυπνῶ τὸ αἶσθημα τοῦ φόβου πρὸς τὸν κτίστην
εἰς τὴν μετάνοιαν ἐγὼ
τοὺς ἀνοήτους ὀδηγῶ
καὶ στοῦ Χριστοῦ τὴν πίστιν.

Δ. ΣΤΑΗΣ.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

** Γυνὴ ἐνενήκοντα τριῶν ἐτῶν εἰσῆχθη κατ' αὐτὰς
ἐν τινι νοσοκομείῳ τῆς Ἀγγλίας πάσχουσα ἐξ εὐλογίας.

** Ἐν τινι διαμερίσματι τοῦ Καναδά αἱ προφητεῖαι
περὶ καταλύσεως τοῦ κόσμου αἰ πρό τινος δημοσιευθεῖσαι
ἐπίσαν τόσον τοὺς κατοίκους ὥστε ἀπέσχον τοῦ νὰ σπει-
ρωσι, θεωρήσαντες τοῦτο περιττὸν ἀφοῦ ὁ κόσμος θὰ κα-
ταλυθῆ τὸν Νοέμβριον.

** Αἱ κυριαὶ τῆς Πολιτείας Ἰλλינוῦ ἀπροσέφερον τῇ
συζύγῳ τοῦ πρώην προέδρου τῆς Ἀμερικῆς κ. Χαίης ἐξ
τόμου πλήρεις αὐτογράφων, στίχων, καὶ ἰχνογραφημά-
των, ἐκ πολιτικῶν, συγγραφέων, τεχνιτῶν, ποιητῶν καὶ
ὑπαλλήλων παντὸς εἶδους, εἰς ἐνδείξιν τιμῆς διὰ τὰς προ-
παθείας αὐτῆς πρὸς εὐδωσιν τῶν ἔργων τῆς εταιρίας τῆς
ἐγκρατείας. Ἡ κυρία Χαίης πρόβη ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε νὰ
ἐμποδίσῃ ἐπὶ τῆς τραπέζης τοῦ συζύγου τῆς καὶ ἐν αὐτοῖς
τοῖς ἐπισήμοις συμπόσιαις τὴν παράθεσιν παντὸς εἶδους
οἴνου ἢ πνευματώδους ποτοῦ.

Λύσις τοῦ ἐν τῷ 11 ἀριθ. Γρίφου.

Ὁ βίος εἶναι ἀίνιγμα καὶ λύσις του τὸ μνήμα.

Ἐλυσαν δὲ αὐτὸν οἱ κκ. Ἀθ. Μπασιῆς, Ι. Καλλιωντζῆς,
Γ. Χ. Χέλμης, Α. Χ. Χέλμης Κ. Κηρίκου (Ἀθηνῶν), Π.
Κ. Ἀποστολίδης (Πειραιῶς), Α. Σ. Σωτηριάδης (Τριπόλεως)
Ἀγγλικὴ Σ. Παπαδοπούλου, Ἀχ. Ζαριφάκης, Γ. Τζιμέρη,
καὶ Δ. Γρ. Παπᾶ (Σμύρνης), Γ. Βάγιας, Μ. Βαρβαρίγος (Ἄ-
παντες ἐμμέτρως ἔλυσαν, εἰς οὓς θ' ἀποσταλῶσιν τὰ βιβλία
ἅμα λάβωμεν αὐτὰ ἐκ τοῦ πέμψαντος ἡμῖν τὸν Γρίφου).